

பெண்களுக்கு பெருமை சேர்க்கும் இதழ்

20.12.2018

சுமேந்திர சூதா

சுழதம்

கர்நாடக இசை மற்றும் நடனத்துறையில் பரதநாட்டியத்துடன் நம் தமிழ் இலக்கியங்கள் இணைந்து வரும் கச்சேரிகள் இப்போது அதிகமாகி இருக்கின்றன! இதற்கு முதற்படி எடுத்துவைத்தவர் நடனக் கலைஞர் வித்யா பவானி சுரேஷ்! 'எப்படி இது ஆரம்பித்தது?' என நம்மிடம் பகிர்ந்துகொண்டார் அவர்.

"கர்நாடக இசையில் நம் தமிழைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதே என்னுடைய முதல் குறிக்கோள்! தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளான பரிபாடல், திருப்புகழ், திருமுருகாற்றுப்படை உள்ளிட்ட பல இலக்கியங்களை பரதம் மூலமாக கர்நாடக இசைக்குக் கொண்டுவந்தேன். கர்நாடக இசைக்கும் தமிழ் கலாசாரத்துக்கும் ஒரு பெரிய இடைவெளி இருந்தது. அதை மாற்றி, கர்நாடக இசையில் தமிழ் மணக்கும் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளாக நான் செய்து வந்தேன்.

அதில் எனக்கு பெரிய மனதிருப்தி! ஆனால், இலக்கியப் படைப்புகளில் பலவும் உரைநடையில் இருந்ததால், அதை இசையோடு கொண்டுவருவது பெரிய சவாலாகவே இருந்தது!

என்னுடைய 23 வயதில், நான் பார்த்த பல பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் நடனம் பற்றி ஆங்கிலத்தில்தான் தொகுத்து வழங்கினார்கள். அந்த விஷயத்தைதான் நான் அப்படியே மாற்றியமைக்க முயற்சி செய்தேன். முழுக்க முழுக்க தமிழிலேயே நான் தொகுத்து வழங்கினேன். புரியாதவர்களுக்கு மட்டும் ஆங்கிலத்தில் விரிவுரை கொடுப்பேன். என்னைப் பொறுத்தவரை 'புரிதல்' என்பது மிகவும் முக்கியம். எல்லா இடங்களிலும் பலர்தான் அறிவையும் புலமையையும் காட்டிக் கொள்வதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். ஆனால்,

கர்நாடக இசையில் தமிழ் இலக்கியங்கள்!

**புது முயற்சிக்கு வித்திட்டவர்
வித்யா பவானி சுரேஷ்**

அவரின் 'புரிதல்' என்கிற ஒரு விஷயமே அடிப்பட்டுப்போகிறது.

நான் பிறந்தது கேரளாவில்.. ஆனால், தமிழ் பேசும் மலையாளிகள் நாங்கள். என்னுடைய அம்மாவுக்கு நடனத்தில் மிகவும் ஆர்வம். அம்மாதான் என்னுடைய ரோல் மாடல். பிரபல தனஞ்செயன் சாரிடம் நான் நடனம் கற்க ஆரம்பித்தபோது எனக்கு 5 வயது. 16 வயதில் அரங்கேற்றமும் செய்தேன். அப்போதெல்லாம் எல்லோரும் தனித்தனியாகத்தான் ஆடணும். ஆனால், இப்போதோ அந்த மாதிரியான முறைகள் இல்லை. நடனம் கற்க ஆரம்பித்து, 2, 3 வருஷத்திலேயே அரங்கேற்றம் செய்கிறார்கள். அதுவும், ஒரு குழுவாக ஆட விடுகிறார்கள்.

மிகவும் சின்ன வயதில் பரதம்

கற்க ஆரம்பித்ததால் எனக்கு நடனத்தில் மிகவும் ஆர்வம். ஆனால், அவற்றில் நிறைய ரிப்பிட்டேஷன் காள் செப்டும் ஸ்டெபஸ் ம் இருந்தன. 'என் இதில் புதிதாக எதுவும் செய்யவில்லை?' என்கிற கேள்வி எனக்குத் தோணும்! ஆனால், அதைக் கேட்பதற்கான தைரியமும் பக்குவமும் என்விடம் அப்போது இல்லை!

17, 18 வயதில் ஒரு பெண், 'முன்னேறணும்' என்று நினைக்கும் வயது! ஆனால், நடனத்தில் எடுத்துக் கொண்டால், அப்போது அவள் தன்னுடைய நாயகனுக்காக ஏங்கி, காத்துக்கொண்டிருப்பாள். ஆனால், அந்த நாயகனுக்கோ நாயகியின் மீது பற்று இருக்காது. எனது மனோகங்களில் இதுபோன்ற கதைகளை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இதை மிகவும் பின்தங்கிய மனநிலையாக நான் கருதினேன்.

இதுதான் நான் தமிழ் இலக்கிய தேடலுக்குள் நுழைய ஒரு படிக்கல்லாக அமைந்தது! வெறும் காதலையும் தாண்டி, தமிழ் இலக்கியங்களில், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான எத்தனையோ நல்ல சிந்தனைகளை பலரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'அதையெல்லாம் நாம் ஏன் நடனத்தில் இணைக்கக்கூடாது. ஒரு கச்சேரியாக செய்யக்கூடாது?' என்று நினைத்து முயற்சி செய்தேன். பரிபாடலில், திருப்பரங்குன்றம் மலைமீது இருக்கும் முருகனைக் காண பக்தர்கள் செல்கிறார்கள். அப்போது அவர்கள் உணரும் பக்தி, அவர்கள் காதில் விழும் வண்டின் ரிங்காரமும் அருவியின் சப்தமும் அடங்கிய இயற்கையின் ஓசையையும், அவர்கள் தாளம் அடிக்கும் இசையின் ஓசையையும் அவ்வளவு அழகாக வர்ணித்திருப்பார்கள்! இதைத்தான் நான் நடனத்தின் வழியாக கொண்டுவந்தேன். இந்தக் கச்சேரியை நான் எங்கே எப்போது பண்ணினாலும் ஸ்டேண்டிங் ஓவேஷன்தான்! அதேபோல திருக்குறள், திருமுருகாற்றுப்படை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், நளவெண்பா உள்ளிட்ட தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றை எடுத்துக்கொண்டு பரதம் ஆடியுள்ளேன்!

தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி மொழிகளில் பேச்சாளராவும் இருந்துள்ளேன். தமிழ் கிராமியப் பாடல்கள் பற்றி படித்து, ஆய்வும் செய்திருக்கிறேன். நடன இசைக்கலைகளைப் பற்றியும் கிராமிய பாடல்களைப் பற்றியும் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்யும்போதுதான், இதைப் பற்றி படிக்க ஒரு புத்தகம்கூட கிடைக்கவில்லை. அதில் புலமை வாய்ந்தவர்களைத்தான் தேடிப்போகவேண்டிய சூழல் இருந்தது. அதனால், நடனத்தைப் பற்றியும், கிராமியகலைகள் பற்றியும், கர்நாடக இசையில் தமிழ் இலக்கியங்களை எப்படிப் புகுத்தலாம் என்பது பற்றியும் புத்தகங்கள் எழுத ஆரம்பித்தேன்! கலையைச் சார்ந்த அனுபவமிக்கவர்களிடம் பேட்டி எடுத்தும் எழுதினேன். என் கணவர் பி.ஏ.கரேஷ் (எழக்கறிஞர்) உதவியால் 'ஸ்கந்தா பப்ளிகேஷன்ஸ்' ஆரம்பித்தோம்.

திருமனைத்துக்குப் பிறகுதான் இந்த ஆராய்ச்சிகள், எழுத்து எல்லாமே. அதற்கு முக்கியக் காரணமும் கணவர்தான். அவர் ஒருமுறை என்விடம், 'நீ உன்னுடைய கலை பற்றிய கருத்துகளை ரொம்ப நல்லா புரிய வைக்குற நீ ஏன் புத்தகம் எழுதக்கூடாது?' என்று கேட்டார். அதுவும் உண்மைதான்! பேசுவதைவிட, நாம் சொல்லும் விஷயங்கள் காலத்துக்கும் நிலைத்து இருக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு எழுத்து வடிவம்தான் உதவும்! அதன்பிறகுதான் நானும் என் கணவரும் எங்களின் வேலைகளை விட்டுட்டு, புத்தக வெளியீட்டில் இறங்கினோம்!

எங்களுக்கு மூன்று குழந்தைகள். முதல் இரண்டு வருடங்கள் ரொம்ப கஷ்டமாக இருந்தது. குழந்தைகள் ஒரு பக்கம், வேலை ஒரு பக்கம், ஆராய்ச்சிகள் ஒரு பக்கம் என்று ரொம்பவே பிஸியாக இருந்தோம்.. வெற்றியும் பெற்றோம்! ஆனால், இன்னமும் கூட எங்களின் ஆராய்ச்சிகள் தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன" என்கிறார் உற்சாகமாக!

- சகி

படம்: கே. கஸ்தூரி

குடும்பத்துடன்...

வழியிருக்கா?

கண்டிக்கக்கூடிய அதிகாரமும் நியாயமும் உங்கள் பக்கம் இருந்தாலும்கூட, எதிர் தரப்பினரை மன்னிக்கும் வழி இருக்கிறதா என்று பாருங்கள்! - யாரோ